

JORNADA MUNDIAL DEL MALALT

El dia 11 de febrer, festivitat de la Mare de Déu de Lourdes, se celebra en tota l'Església la Jornada Mundial del Malalt. La celebració d'enguany ha de ser una ocasió perquè els malalts puguin participar en el jubileu que estem vivint en tota l'Església, del qual ells no haurien de quedar al marge. Vos convida que en les parròquies s'organitzen algunes celebracions perquè, aquells que no puguin peregrinar a la Catedral el dia de la Mare de Déu de Lourdes, tinguen la seua celebració jubilar, i que es visite als malalts que no poden eixir dels seus domicilis, perquè també a ells se'ls anuncie el missatge de l'Esperança cristiana que els done fortalesa enmig dels seus sofriments. La Jornada mundial del Malalt no hauria de reduir-se a un dia a l'any, sinó que ha de ser una ocasió perquè en les parròquies es revise com s'atén pastoralment els malalts i a les seues famílies.

El lema d'enguany ("L'esperança no defrauda" i ens fa forts en la tribulació) ens recorda, en primer lloc, que l'experiència de la malaltia és el moment en el qual, davant el sofriment, l'ésser humà es planteja els interrogants més fonamentals de la seua vida. El Papa, en el seu missatge d'enguany ens en recorda algun: "Com romandre forts quan, a més del nostre sofriment, veiem patir als qui ens volen i que, fins i tot estant al nostre costat se senten impotents per no poder ajudar-nos?". Este tipus d'interrogants no es resolen amb una resposta teòrica de caràcter filosòfic. Necessitem l'ajuda de Déu, la força de la seua gràcia, no per a trobar una explicació que elimine tots els dubtes, sinó perquè el malalt trobe la fortalesa suficient per a acceptar la seua situació i no perdre la confiança en Ell. Únicament en l'encontre amb Crist es troba la força que permet suportar el dolor.

La proximitat als malalts per part de l'Església ha de mostrar la proximitat de Crist. No oblidem que el Senyor, al llarg de la seua vida pública, es va acostar i va curar a molts d'ells. I no sols això: va acceptar els nostres sofriments i va fer seus els nostres dolors. Si aconseguim anunciar este missatge, la malaltia es convertix en ocasió d'una trobada amb Jesús que pot transformar a la persona, perquè la seua unió amb Ell es fa més forta. El dolor arriba a convertir-se, d'esta manera, en ocasió de salvació, perquè permet experimentar el consol de Déu d'una forma pròxima i real.

El camí de Crist no va acabar en la mort. Ell ha ressuscitat d'entre els morts i en la seua resurrecció ens ha obert un horitzó d'esperança i de Vida Eterna. En la Pasqua del Senyor descobrim que l'experiència de la malaltia no significa que Déu ha deixat d'estimar-nos, de la mateixa manera, que la mort de Crist no era signe que Déu no l'estimava. L'amor de Déu pels seus fills és més fort que la mort i no és vençut per ella. Que la proximitat als malalts els mostre, no sols que Crist ha compartit els seus sofriments, sinó que, perquè viu, està prop d'ells i ens crida a tots a compartir la seua vida.

El papa, en la butlla de convocatòria de jubileu ens ha recordat que les obres de misericòrdia són obres d'esperança. Visitant als malalts i mostrant-los, d'esta manera, l'amor de Déu, es pot semblar molta esperança en el seu cor. Que esta jornada ens recorde que ells haurien de ser els primers als qui hem d'anunciar este missatge d'esperança.

*Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València